

TEMPS PER RECORDAR

Som aquells nois, i sou les tendres noies,
que pels anys cinquanta lluïem joventut,
amb cares tant boniques i cofoies,
en aquell llunyà temps quasi perdut.

Potser esmaperduts moltes vegades,
amb lletres de melòdiques cançons,
estan tant encisats i enamorades,
teníem per sort l'encís ple d'il·lusions.

Aquell encís que ens portava la vida,
farcit d'una esperança pel demà,
i amb gaubançatots vivíem de la crida,
que per un sol cor tant ens feia somniar.

Paraules d'amor encenien cors tendres,
amb neguit per poder aconseguir,
aquells ulls, llavis i mirades tendres,
que al pas dels anys tant ens han fet fruir.

Que no sabíem pas el que ens esperava,
ni per quin sender ens duria el camí,
joventut que dins nostra respirava,
encara no pensava en el destí.

El destí ens va arribar a tots nosaltres,
i ara que som grans vivim el present,
hem tingut baixons, temporades altes,
i molts per sort, vivim un bon moment.

Confinats dintre casa el cor enyora,
uns altres temps de joventut farcits,
la pandèmia lliga i n'és bona hora,
per recordar aquells moments florits.